

21. И рѣка-та Господня бѣше съ тѣхъ; и много множество повѣрувахъ и обрѣнахъ ся къмъ Господа.

22. И чу ся дума-та за тѣхъ въ уши-тѣ на церквѣ-тѣ въ Иерусалимъ, и пратихъ Варнавѣ да прѣмине до Антиохіѣ.

23. И той като дойде и видѣ Божиѣ-тѣ благодать, възрадува ся, и подканяше всички-тѣ да прѣбждватъ въ Господа съ постоянно сърдце.

24. Понеже той бѣше чловѣкъ добръ и исполненъ съ Духъ Святъ и съ вѣрѣ: и приложи ся къмъ Господа довольно народъ.

25. Тогава излѣзе Варнава до Тарсъ да търси Савла, и като го намѣри, доведе го въ Антиохіѣ.

26. И като ся събирахъ въ церквѣ-тѣ цѣлѣ години, научихъ довольно народъ: и най първо въ Антиохіѣ ученици-тѣ ся наименувахъ Христіани.

27. И прѣзъ тѣзи дни слѣзохъ пророци отъ Иерусалимъ въ Антиохіѣ.

28. И станѣ единъ отъ тѣхъ на име Агавъ, и назначи Духомъ, че има да бѣде голѣмъ гладъ по всички вселеннѣ, който и станѣ во врѣме-то на Клавдія Кесаря.

29. За това ученици-тѣ отредихъ всякой отъ тѣхъ споредъ състояніе-то си да проводятъ помощ на братія-та които живѣяхъ въ Иудеѣ:

30. Което и сторихъ и ѡж испратихъ до презвитеры-тѣ чрѣзъ рѣкѣ-тѣ на Варнавѣ и Савла.

ГЛАВА 12.

1. Въ онова врѣме царъ Иродъ прострѣ рѣцѣ да стори зло на нѣкои отъ церквѣ-тѣ.

2. И уби съ мечъ Іакова Іоанновъ-тѣ братъ.

3. И като видѣ че е угодно на Іудеи-тѣ, приложи да улови и Петра; (а бѣхъ дни-тѣ на бесквасны-тѣ хлѣбове;)

4. Когото хванѣ, и хвърли въ тъмницѣ, и прѣдаде го на четири